

nægte, at hvis en saadan skulde reises, vilde det geraade det ærede Medlem, for hvem den skulde opreises, til Ære. Da denne Behandling maatte blive den sidste i Jernbanesagen, skal jeg endnu tillade mig at fremkomme med en almindelig Bemærkning. Ved vore Jernbaneforhandlinger har der stadig været ført en Kamp om, hvorvidt Jernbanerne skulde lægges længere inde i Landet, saaledes at de kunde anlægges paa den billigste Maade, og saaledes at det indre Land saavidt muligt kunde komme til at drage Fordeel af dem, eller om de skulde drage saa nær som muligt til de Egne, hvor man allerede havde Transportmidler i Overflødighed. Den sidste Anskuelse er idelig gaaet af med Seiren, men dette har ingenlunde forandret min Overbeviisning om, at den første er rigtig, skjøndt man har ladet haant om de Betragtninger, hvorpaa den har været støttet. Denne Haan er stærkt kommen frem igjennem to Ytringer; den forrige ærede Indenrigsminister udtalte sig nemlig saaledes under en foregaaende Behandling overfor den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 4de Valgfreds (Kjær): „Hvor megen Respekt jeg end har for de ydste Stude, saa sætter jeg dog mere Priis paa Menneſter“, og den nuværende ærede Indenrigsminister har ligeledes talt om en Studervei gennem Thyland, som tidligere havde været, men som nu skulde afløses af en Jernbane. Jeg forstod godt den satiriske Spot, der kunde — jeg siger ikke, der skulde — ligge i disse Ytringer, men det har dog ikke forandret min Overbeviisning om, hvad der havde været det Rigtigste. — Til Slutning skal jeg udtale, at jeg ikke i mindste Maade vil have min Optræden i Jernbanesagen forstaaet saaledes, som om jeg skulde være nogen Uvillie enten imod Indenrigsministeren eller imod Regjeringen i det Hele, men jeg har blot taget Hensyn til, hvad der efter en Overveielſe af samtlige Forhold forekom mig at være det Rigtigste. Jeg skal saaledes stemme for det Forslag, der er stillet af endeel af Udvalgets Medlemmer, deels for Overfartens Skjld, deels for Middelfarts Skjld, men især for saavidt muligt at holde mig til den nu bestaaende Lov.

Da Ingen hyerligere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

Forslag af J. A. Hansen, Mathiasen og Tscherning:

at Ordene „at den fra Odense . . . til Slutningen“ udgaae, og istedet derfor sættes:

„at den ydste Hovedbane kan føres direkte til Snoghøi og den nævnte Sidebane i dette Tilfælde bortfalde.“

hvorover der var begjært Afstemning ved Navneopraab, deels af: R. Hansen, Müllen, P. Olsen, S. S. Christensen, S. Andersen, R. Olsen, L. Hansen, S. Jørgensen, Albertsen, H. Hansen, Kjær og Aberg, deels af: Klein, Thune, Bille, Ansjær, Eckardt, Mourier-Petersen, H. H. Rahjer, C. S. Rahjer, Liebe, Krogh, H. Hage, C. Rimestad, Fønss, Hersleb og Mørk, blev, som det af nedenstaaende Liste vil sees, forkastet med 48 Stemmer mod 45.

Ja.

Nielsen, A.; Nielsen, S.; Olsen, L.; Olsen, P.; Olsen, R.; Pedersen, R.; Pedersen, L. C.; Pedersen, P.; Pedersen, S.; Petersen, H. M.; Rosen; Rodtviit; Rugaard; Schroll; Schøler; Termansen; Tscherning; Winther; Aberg; Alberti; Albertsen; Andersen, S.; Bønløkke; Christensen, C.; Christensen, S. S.; Dam; Fischer; Hansen, H.; Hansen S. A.; Hansen, L.; Hansen, Niels; Hansen, N. P.; Høgsbro; Jensen, Chr.; Jensen, S.; Jensen, R.; Jensen, S.; Johansen; Jørgensen; Kjær; Larsen; Lorenzen; Madsen; Mathiasen; Müllen.

Nei.

Barfod; Bonne; Eckardt; Faber; Neergaard; Petersen, C.; Puggaard; Qvistgaard; Rasmussen; Rimestad, Chr.; Rimestad, C. B.; Rosenørn; Schytte; Thune; Ansjær; Beck; Bille; Brun; Casse; Christiansen; Drefting; Fallesen; Feddersen; Fenger; Fønnesbeck; Fønss; Gab; Gammeltoft; Hage, A.; Hage, H.; Hall; Hasselbalch; Hegermann-Lindencrone; Hersleb; Jacobsen; Jensen, Carl; Jespersen, S. H.; Rahjer, C. S.; Rahjer, H. H.; Klein; Kosod; Krebs; Krogh; Liebe; Lybhe; Monrad; Mourier-Petersen; Mørk.